

Kalechemontering på TR 6

Af Gorm Schmidt

Et er at læse og forstå en monteringsvejledning, et andet er at udføre den. Sidst jeg prøvede dette, er vel knap nok 20 år siden, så at gå i gang med et sådant projekt, var jo næsten som at starte på en frisk. Min sidste nye kaleche blev monteret af en professionel sadelmager. Den sidder så stramt, men dog pænt, at man skal være 2 personer om at lukke den. Den har ikke givet sig en mm. siden den blev lavet for 8 år siden. Det samme gælder tonneau dækkenet begge lavet af PVC. Jeg havde lovet, at montere en PVC kaleche for en god ven. Den skulle kunne betjenes af en blid kvindehånd, så det gav en ekstra udfordring. I vejledningen står der, at der kræves god varme. Derfor blev den monteret en varm sommerdag.



Den nye kaleche er lagt oven på den gamle. Den er ikke helt magen til, idet sidestykkerne er anderledes udformet, men ellers passer den. Det viste sig efter færdiggørelsen, at sideruderne sluttede meget bedre til end med den gamle. Læg mærke til den fabrikstegnede streg, der skal flugte forkanten af kalecherammen.



Gummilisten er trukket forsigtigt ud af skinnerne på kaleche forrammen, som er nittet sammen med 3 mm. popnitter. Jeg brugte et 2,8 mm. bor for ikke at udvide hullerne i rammen. For at banke resterne af nitterne ud, måtte jeg finde en passende dorn. En støvsuger er rar at have ved hånden, da spånerne er skarpe.



Den bagerste kalecheramme er skruet af, og det gamle stof på forrammen er fjernet vha. en skarp hobbykniv. Sørg for ikke at rive det i stykker, da det senere kan bruges som model til nye ombuk på den nye kaleche. Den gamle kontaktilim oplødes grundigt i cellulose fortynder, og med god tålmodighed fjernes det let. Her er det igen rart at stå udendørs i frisk luft.



Da et stort spisebord var nødvendigt som underlag for kalechen, var operationen nu rykket ind i stuen. Popnitterne, der holder trykknapperne fast på bagrammen, er boret ud. Med lidt held og stadig et 2,8 mm. bor, kan man redde trykknapperne. Men det er rart at have lidt i reserve, da disse ikke fulgte med til den nye kaleche. Når den nye kaleche skal påmonteres bagrammen, er det nødvendigt at være meget omhyggelig med, at den sidder helt lige. Ellers vil den ikke komme til at passe fortil. Mærk midten op med et stykke kridt og brug en syl til at lave huller i stoffet. Herefter popnitteres fra midten og udefter. Sørg for hele tiden at stramme godt i stoffet. Man kan spare dette arbejde, hvis man køber en lidt dyrere kaleche. Her er den fabriksmonteret med ny ramme og trykknapper.



Her streges efter rammen og bolthuller. Det overskydende stof klippes af, og en passende kontaklim købt hos det lokale byggemarked bruges til at lime stoffet fast på rammen. Nu er kalechen klar til at blive monteret på bilen. Start med at bolte bagrammen fast til bilens karosseri.



Her ses de medfølgende trykknapper. 3 til hver side. Special værktøjet til at banke dem sammen med ses øverst i billedet. Det havde jeg købt for år tilbage i England sammen med et sortiment af diverse trykknapper.



Med en syl gennembøres stoffet lige oven på trykknappen, som sidder på karossen. Sørg igen for at kalechen sidder lige, så der er lige meget stof, der rager ud på venstre og højre side af bilen. Spørgsmålet var nu: Skulle man mærke alle 6 huller op, og derefter skrue kalechen af for at banke tryklåsene på? - Eller tage 1 lås ad gangen, påmontere den og trykke den på karossen, mens kalechen er påmonteret? Jeg valgte det sidste og startede bagfra i henholdsvis venstre og højre side. For at udvide hullet i kalechen til han - trykknappen brugte jeg en boremaskine med et passende bor i mangel af en hultang.



For at skaffe et passende underlag, måtte fruene finde en korkbordskåner frem (for at undgå buler og skrammer i lakken) samt et passende antal træklodser, for at kunne banke tryklåsene fast. Herefter knappes de på bilen. Bil 012

Igen må fruene hjælpe med at trække i forkanten af stoffet for at se, hvor limen skal smøres på. Her skal der virkelig lægges kræfter i. Det skulle også sidde lige, og her kom den fabrikstegnede streg til hjælp. For at kalechen ikke skulle blive for stram, valgte vi at lade den ligge ca. 2 mm. fra forrammen. Når limen er håndtør, trækkes stoffet på plads. Man har kun et forsøg, da limen hugger med det samme.



Da jeg aldrig har været god til at klippe klistre, måtte fruene sættes på denne vanskelige opgave. Den gamle kaleches ombukninger blev studeret, men det blev alligevel en individuel tilpasning med at få ombukningerne til at ligge pænt ind over hinanden. Tålmodighed er en stor dyd. Efter limning af flere gange, kan det tiloversblevne stof skæres eller klippes af. Skinnerne skulle popnittedes på, og gummilisten skulle føres ind i rillen. Hvor det i starten tog et splitsekund

at trække den af, varede det nu ca. 1 time at presse den i, trods det, at jeg havde brugt rigeligt med sulfosæbe for at smøre den. Diverse skrutrækkere måtte anvendes for at få gummivulsten ned i rillen. Så var der tid til en kop te, som englænderne ynder at skrive.



Færdigt arbejde. Folderne i bagruden rettede sig ud efter en dag i solen. Jeg vil nødvendigvis sætte timer på operationen, men en weekend tog det. Selvom kalechestativ, velcrobånd og gjorde var nyrenoverede i forvejen og ikke skulle behandles.

Det hele startede med, at lynlåsen var gået i stykker, og bagruden ikke kunne lukkes. Kalechen var næsten ny, men måske var årsagen, at den var monteret for stramt. Så hvis der er nogen, der har mod på at sy en ny lynlås i, kan den gamle kaleche afhentes gratis.

Hvis lynlåsen med alderen går lidt stramt (kalechens), kan man med fordel smøre den med WD-40. Små ridser og uklare områder i plastikruderne kan poleres væk med et godt polermiddel.